

Jumalan tuleva vanhurskas hallinto

Katsokaa, vanhurskas kuningas on tulossa! Ja rehelliset ruhtinaat hallitsevat hänen alaisuudessaan.

Jesaja 32:1

Tammikuun 20. päivänä 2025 Yhdysvaltain neljäkymmenes seitsemännen presidentin virkaanastujaiset pidetään Washingtonissa sijaitsevan Capitolin portailla. Tuolloin Donald Trumpista tulee monien mielestä maapallon voimakkaimman ja vaikutusvaltaisimman kansakunnan vaaleilla valittu johtaja. Tämä on hänen toinen presidenttikautensa, sillä hänet valittiin presidentiksi vuonna 2016, mutta hän hävisi vuonna 2020 nykyiselle presidentille Joe Bidenille. Näin ollen valitusta presidentistä Trumpista tulee vasta toinen Yhdysvaltain presidentti, joka on voittanut kaksi peräkkäistä toimikautta, joiden välissä on ollut tappio. Toinen tapaus oli presidentti Grover Cleveland 1800-luvun lopulla.

Epätavallinen vaalikausi

Hiljattain päättynyt vaalikausi on ollut vähintäänkin hyvin epätavallinen olosuhteiden ja tapahtumien osalta . Ensin oli kysymys siitä, asettuuko entinen presidentti Trump katkeran tappion jälkeen vuonna 2020 uudelleen ehdolle. Tähän saatiin vastaus suhteellisen varhain, kun hän ilmoitti asettuvansa ehdolle toiselle kaudelle marraskuussa 2022. Viisi kuukautta myöhemmin, huhtikuussa 2023, presidentti Biden ilmoitti asettuvansa ehdolle toiselle kaudelle. Tämä loi pohjan molempien ehdokkaiden kampanjoinnille toiselle kaudelle Valkoisessa talossa.

Kun Biden ja Trump aloittivat kampanjansa loppuvuoden 2023 ja vuoden 2024 aikana, he luonnollisesti käyttivät tavanomaista poliittista retoriikkaa, joka on tullut tavalliseksi ehdokkaiden keskuudessa. Kumpikin mainosti omia saavutuksiaan virassa ollessaan ja kritisoi samalla toista ankarasti. Molemmat myös varoittivat toistuvasti äänestäjiä äänestämästä toista ehdokasta, sillä se johtaisi heidän mukaansa varmasti kauheisiin tuloksiin maan ja maailman kannalta.

Toinen epätavallinen kampanjatapahtuma, joka kehittyi vähitellen, liittyi presidentti Bidenin ikään ja henkiseen terävyyteen. Kun kampanja eteni kohti

kesää 2024, monet alkoivat uskoa, että Bidenin korkea ikä, 81 vuotta tuolloin ja 82 vuotta nyt, oli huolenaihe, kun otetaan huomioon, että hän oli useaan otteeseen mennyt vahingossa sekaisin puhuessaan lehdistölle tai yleisölle. Tilanne kärjistyi, kun Biden ja Trump kävivät 27. kesäkuuta ensimmäisen televisioidun kampanjaväittelynsä, joka osoittautui heidän ainoaksi väittelykseen. Sen jälkeen lähes kaikki molempien puolueiden poliittiset asiantuntijat myönsivät, että presidentti Bidenin esitys väittelyssä oli hyvin heikko.

Sitten 21. heinäkuuta 2024, alle kuukausi väittelyn jälkeen, Biden ilmoitti lopettavansa ehdokkuutensa toista presidenttikautta varten ja ilmoitti tukevansa varapresidentti Kamala Harrisia hänen seuraajakseen. Varapresidentti Harris varmisti virallisesti demokraattien ehdokkuuden vain viisitoista päivää myöhemmin, 5. elokuuta, kun presidentti Bideniin aiemmin sitoutuneet valtuutetut äänestivät nimeltä virtuaalisesti eikä henkilökohtaisesti.

Kolmas joukko epätavallisia olosuhteita liittyi entiseen presidenttiin Trumpiin, kun häneen yritettiin kahdesti, ensimmäisen kerran heinäkuussa ja toisen kerran syyskuussa, tehdä salamurha, joista ensimmäinen johti hänen oikeaan korvaansa kohdistuneeseen lievään vammaan. Toinen yritys

hänen henkeään vastaan estettiin ennen kuin epäilty pääsi toteuttamaan aikeensa. Molemmat salamurhayritykset näyttivät lujittavan Trumpin tukipohjaa, kun taas samaan aikaan Harrisin ehdokkuus oli myös saanut vankkaa kannatusta presidentti Bidenin vetäydyttyä.

Kun presidentinvaalikampanja alkoi kahden viimeisen kuukauden aikana, useimmat vaaleja edeltävät mielipidemittaukset osoittivat, että kilpailu oli hyvin tiukka. Varapresidentti Harris ja entinen presidentti Trump kävivät 10. syyskuuta ensimmäisen ja ainoan väittelynsä kampanjan aikana. Vastauksena hänen esiintymiselleen väittelyssä Harrisin gallupluvut nousivat useita pisteitä. Ajan kuluessa mielipidemittaukset kuitenkin kiristyivät jälleen kerran, ja joidenkin mielipidemittausten mukaan Trumpilla oli pieni johto marraskuuhun mentäessä.

Lopuksi vaalit

Kauan odotetut vaalit pidettiin 5. marraskuuta. Yli 150 miljoonaa ihmistä kävi äänestämässä eri puolilla Yhdysvaltoja valitakseen seuraavan presidentin. Äänestyspaikkojen sulkeuduttua osavaltioista alkoi pian tulla tuloksia, jotka alkoivat idästä ja etenivät länteen. Vaali-illan edetessä kävi selväksi, että entinen presidentti Trump pärjäsikin paljon paremmin kuin monet gallupit olivat ennustaneet. Tämä

suuntaus piti, ja seuraavaan aamuun mennessä useimmat uutistoimistot olivat julistaneet hänet voittajaksi, uudeksi valituksi presidentiksi.

Seuraavien päivien aikana, kun jäljellä olevia ääniä laskettiin, tulokseksi tuli, että Donald Trump oli voittanut 31 osavaltiota 50:stä ja kerännyt 312 valitsijamiesten ääntä, kun taas Kamala Harris oli voittanut 19 osavaltiota ja 226 valitsijamiesten ääntä. Viimeisimmän laskennan mukaan Trump voitti myös kansanäänestyksen vajaalla 2,5 miljoonalla äänellä, ja hänestä tuli ensimmäinen republikaanien ehdokas, joka sai yli 76 miljoonaa ääntä.

Entä tulevaisuus?

Me kysymme sitten: Mitä seuraavat neljä vuotta tuovat tullessaan? Pystyykö uusi presidentti pitämään kampanjalupauksensa? Pystyykö ja haluaako kongressi, jota ainakin kahden seuraavan vuoden ajan myös republikaanipuolue hallitsee, säätää presidentti Trumpin asialistan mukaista lainsäädäntöä? Nämä ovat tietenkin vastaamattomia kysymyksiä tässä vaiheessa. Jos aiemmasta historiasta voidaan kuitenkin päätellä, suurin osa kummankin puolueen ehdokkaiden antamista lupauksista jää presidentiksi tultuaan joko sivuraiteelle tai laimenee puoluepolitiikan vuoksi.

Kristuksen seuraajan on kuitenkin suunnattava katseensa Raamattuun, joka sisältää monia profetioita, jotka viittaavat siihen, että aika, jota elämme, on myllerryksen ja ahdistuksen aikaa - "ahdistuksen aikaa, joka on suurempi kuin mikään sen jälkeen, kun kansakunnat tulivat olemassaoloon". (Daniel 12:1; Matt. 24:21). Tästä syystä kristityn ei pitäisi keskittyä ensisijaisesti siihen, "kuka" on virassa, eikä siihen, olemmeko henkilökohtaisesti samaa vai eri mieltä siitä tai siitä politiikasta, jota he ovat esittäneet. Pikemminkin meidän tulisi ottaa huomioon se tosiasia, että Jumala hallitsee kaikkia maan asioita toteuttaakseen pitkän aikavälin suunnitelmansa ja tarkoituksensa ihmiskuntaa varten riippumatta siitä, ketkä ovat kansojen johtajia tietyinä ajankohtana.

Mikä on Jumalan suunnitelma? Yksinkertaisesti sanottuna se on pelastaa ihmiskunta kaikista kansoista, menneistä ja nykyisistä, sekä kuolleet että elävät, synnin ja kuoleman tilasta, joka on vaivannut ihmissukua siitä lähtien, kun ensimmäiset vanhempamme lankesivat syntiin. Rakastavan Jumalamme toiveena on, "joka haluaa, että kaikki pelastuvat ja ymmärtävät totuuden". (1. Tim. 2:4). Tämä, kuten kirjoitukset selvästi osoittavat, ei tapahdu minkään miesten tai naisten hallinnon kautta, vaan kenenkään muun kuin hänen Poikansa, Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskaan hallinnon kautta.

Raamatullinen uusi hallinto

Raamatun tutkijoina meidän tulisi ensisijaisesti keskittyä Jumalan sanassa luvattuun uuteen hallintoon. Sekin edellyttää "valintaa" tai oikeammin valintaprosessia. Tämä valinta alkoi Jeesuksesta, Messiaasta. Profeetta Jesaja osoittaa häneen sanoen: "Katsokaa minun palvelijaani, jota minä vahvistan. Hän on minun valittuni, joka miellyttää minua. Minä olen pannut Henkeni hänen päälleen. Hän tuo oikeuden kansoille." (Jesaja 42:1). Jumalan "valittujen" luokkaan kuuluvat myös Jeesuksen uskolliset seuraajat helluntaipäivästä lähtien. Apostoli Pietari puhui näistä sanoen: "Työskennelkää kovasti todistaaksenne, että todella kuulutte niihin, jotka Jumala on kutsunut ja valinnut. Tehkää näitä asioita, niin ette koskaan putoa pois." 2. Piet. 1:10

Uudessa testamentissa löydämme viitteitä tästä valinnasta, kuten: "Koska Jumala on valinnut teidät pyhäksi kansaksi, jota hän rakastaa, teidän on pukeuduttava helläsydämisellä laupeudella, ystävällisyydellä, nöyryydellä, lempeydellä ja kärsivällisyydellä." ja "Kuka uskaltaa syyttää meitä, jotka Jumala on valinnut omikseen?" (Kol. 3:12; Room. 8:33). Nämä yksilöt ovat Jumalan valitsemia "taivaallisen kutsumuksen osallisiksi", ja he ovat "valittuja Isän Jumalan ennalta tietämisen mukaan".

(Hepr. 3:1; 1. Piet. 1:2). Jumala on se, joka saattaa valinnan päätökseen, kun hän Jeesuksen kautta "lähettää enkelinsä ja kokoaa valittunsa neljästä tuulesta, maan äärestä taivaan ääreen". Mark. 13:27

Näin Jumalan valintatyö saadaan päätökseen. Uuden hallinnon työn, joka on siunaus kaikille maan sukukunnille, on kuvattu tapahtuvan silloin, kun Kristus, "vanhurskauden aurinko nousee, parannus siivissään". (Malakia 4:2). Se tuo iloa, rauhaa ja iankaikkista elämää kaikille, jotka haluavat elää kuuliaisesti palautetulla, täydellisellä maapallolla. Kaikki toteutetaan tämän uuden hallinnon kautta ja toteutetaan Jumalan ihmeellisten luonteenominaisuuksien - rakkauden, laupeuden, oikeudenmukaisuuden, viisauden ja voiman - perusteella ihmisperheen puolesta.

Hallinnon merkitys

Sanakirjan määritelmä sanalle hallinto on "hallintotoimi tai -prosessi; toimeenpanovelvollisuuksien hoitaminen; julkisten asioiden hoitaminen; hallintoa hoitava henkilöjoukko". Verbin muoto, hallinnoida, määritellään seuraavasti: "hallinnoida tai valvoa; jakaa tai jakaa; palvella; johtaa tai toimeenpanna". Täysin omistautuneet Kristuksen seuraajat oppivat tekemään tämän nykyisen kristillisen vaelluksensa aikana.

Tämä uusi hallinto edellyttää, että ne, jotka pyrkivät kuulumaan "valittujen" joukkoon, valmistetaan nykyisessä elämässä asianmukaisesti heidän tulevaan työhönsä. Näiden ei tule olla "Älkää kopioiko tämän maailman käyttäytymistä ja tapoja", vaan niiden kuvataan olevan "Antakaa Jumalan muuttaa teidät uudeksi ihmiseksi muuttamalla ajattelutapaanne." mielensä, että he "oppivat tuntemaan Jumalan tahdon teitä varten, joka on hyvä ja mieluinen ja täydellinen". Room. 12:2

Kristittyinä meidän on rakastettava taivaallista Isää koko sydämeistämme, ja siksi olemme kiinnostuneita hallinnon ja hallintovirkamiesten raamatullisesta määritelmästä. Sana hallinto esiintyy kahdesti Uudessa testamentissa, ja se on käännetty kreikan kielen sanasta "diakonia", joka tarkoittaa palvelutyötä tai palvelua. (1. Kor. 12:5; 2. Kor. 9:12). Verbimuoto hallinnoida, joka esiintyy 2. Kor. 8:19 ja 20, tulee kreikan sanasta "diakoneo", joka tarkoittaa palvelemista tai palvelemista. Englanninkielinen sana diakoni on johdettu tästä kreikan sanasta, ja sillä on tekemistä sellaisen kanssa, joka palvelee tai palvelee. Jeesus käytti tätä sanaa myös antaessaan opetuslapsilleen oppitunnin palvelemisesta sanomalla: "Ihmisen Poika ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan muita". Mark. 10:45

Monet hallinnot

Apostoli Paavali sanoo 1. Korinttilaiskirjeessä 12:5: "On olemassa erilaisia palveluksia, mutta me palvelemme samaa Herraa." Kristillisessä palveluksessa on todellakin erilaisia muotoja, mutta Jumala ohjaa niitä kaikkia. Paavali antaa tässä ymmärtää, että jokaisella omistautuneella kristityllä on jotakin annettavaa, lahja, jonka voi antaa Herralle ja jota voidaan käyttää hänen palveluksessaan. Kun annamme itsestämme, se on sitä varten, että rakennamme toisiamme Kristuksen ruumiissa. (Juud. 1:20; 1. Kor. 12:12, 25, 27). Kun teemme näin, kunnioitamme taivaallista Isäämme. Kouluttautuessaan osuuteensa tässä hallintotyössä Kristuksen ruumiin eri jäsenten on opittava tekemään yhteistyötä keskenään, kompensoimaan ja korvaamaan toistensa puutteita, puutteita ja heikkouksia. Me opimme tekemään tämän yhdistyessämme Jeesukseen. Jeesus kutsuu meitä: "Ottakaa minun ikeeni päällenne. Antakaa minun opettaa teitä, ... Sillä minun ikeeni on helppo kantaa, ja taakka, jonka minä annan teille, on kevyt." (Matt. 11:29,30). Tässä liitossa opimme etuoikeudestamme olla yhteydessä Kristuksen ruumiissa ja siitä, miten toimia yhdessä muiden ruumiin jäsenten kanssa.

Olemme todellakin Kristuksen kanssa ikeen kumppaneita. Paavali kertoo meille tämän Filippiläiskirjeen 4:3-4:ssä: "Minä pyydän sinua,

todellinen kumppanini." Hän päättää ajatuksensa: "Olkaa aina täynnä iloa Herrassa. Sanon sen uudelleen - iloitkaa!" Meidän pitäisi tuntea samoin, sillä kaikki, jotka kuuluvat Kristuksen perheeseen, ovat sidottuja yhteen rakkauden ja yhteyden siteeseen. Tämä auttaa meitä kehittämään yhteistä kiinnostusta veljemme kanssa ja saamaan luottamusta, myötätuntoa ja sopusointua heitä kohtaan. Tämä on sama koulutus, jonka ihmiskunnan maailma saa Jumalan valtakunnan aikana. Silloin kaikki oppivat antamaan Isälle hänen uuden hallintonsa aikana kunniaa, ylistystä ja kiitosta.

Vaaliprosessin rahoitus

Nykymaailman vaaliprosessissa tarvitaan varallisuutta uuden hallinnon kampanjan rahoittamiseen. Mainontaa tarvitaan, jotta ehdokkaan pätevyys ja useimmiten myös opposition puutteet ja heikkoudet voidaan tehdä tunnetuksi. Mielenkiintoista on, että vaikka sitä onkin vaikea uskoa, on arvioitu, että Yhdysvaltojen äskettäin päättyneisiin presidentinvaalikampanjoihin käytettiin yhteensä 15,9 miljardia dollaria. Kuinka erilainen onkaan Jumalan vaaliprosessi, jolla valmistaudutaan uuteen vanhurskaaseen hallintoon. Rikkaus voi olla este, kuten Jeesus sanoi: "Rikkaan on hyvin vaikea päästä taivasten valtakuntaan". Matt. 19:23

Paavali sen sijaan puhuu itsestään ja työtovereistaan evankeliumin levittämisessä: "Me olemme köyhiä, mutta me annamme hengellisiä rikkauksia muille." (2. Kor. 6:10). Nämä uskolliset Jumalan palvelijat tekivät monet rikkaiksi toivossa, uskossa, rakkaudessa ja kaikissa niissä Jumalan armojen eri osa-alueissa, joita hän runsaasti antaa. "Niinpä tästä lahjoitustyöstä seuraa kaksi hyvää asiaa - Jerusalemin uskovien tarpeet tulevat tyydytetyiksi, ja he ilmaisevat iloisesti kiitoksensa Jumalalle." (2. Kor. 9:12). Apostoli jatkaa sanomalla, että veljet Jerusalemissa ylistävät Jumalaa "heille ja kaikille uskoville osoittamastanne anteliaisuudesta." jae 13.

Uhrautumisen tarve

Toinen osa kristillistä koulutustamme uutta, vanhurskaan valtakunnan hallintoa varten on uhrautuminen eli henkemme antaminen totuuden ja vanhurskauden hyväksi. Me pidämme tätä etuoikeutena, mutta maailma suhtautuu uhrautumiseen eri tavalla. Joidenkin mielestä uhrautumiseen liittyy fanaattisuuden tunne, ja todellakin on ollut monia fanaattisia marttyyreja.

Jeesuksen todelliset seuraajat uhraavat itsensä Jumalalle päivä päivältä, tunti tunnilta, kokemus kokemuksesta, jatkuvasti ja jokaisen tilaisuuden tullen. Meidän on annettava vähän kaikkea. Uhrauksemme voivat olla pieniä, mutta niiden on

oltava kaiken kuluttavia ja polttavia, kunnes mitään ei enää ole kulumaan ja olemme saavuttaneet maallisen uramme lopun.

Kristityn uhrautumista ja kärsimystä hahmottelee meille selkeästi apostoli Paavali sanoessaan: "Jos me kestämmme vaikeuksia, me tulemme hallitsemaan hänen kanssaan." (2. Tim. 2:12). Meille on myös luvattu: "Ne, jotka ovat voittaneet, saavat istua minun kanssani valtaistuimellani." (Ilm. 3:21). Mikä siunattu etuoikeus onkaan näille kutsutuille, että heille suodaan osuus taivaallisessa valtakunnassa ja että heidät nostetaan kirkkauteen, kunniaan ja kuolemattomuuteen, jos he ovat uskollisia kuolemaan asti. (Room. 2:7; Ilm. 2:10). "Jumala antaa anteliaasti kaiken tarvitsemasi. Silloin sinulla on aina kaikki, mitä tarvitset, ja sinulla on runsaasti ylijäämää jaettavaksi muiden kanssa." 2. Kor. 9:8

Paavali sanoo Timoteukselle, että tämä palveleminen ja palveleminen koko kristillisen vaelluksemme ajan, ja halu antaa kaikkemme, "Kiinnitä kaikki huomiosi näihin asioihin. Heittäydy tehtäviisi niin, että kaikki näkevät edistyksesi." (1. Tim. 4:15). Ensimmäinen oppitunti antamisesta oli sydämemme antaminen taivaalliselle Isälle, mutta tämä oli vasta alku vaellukselle, joka johtaa kaiken antamiseen. Meidän on kehitettävä Jumalan kaltainen luonne, ja tässä suhteessa Paavali sanoi

Timoteukselle: "Todellinen jumalisuus tyytyväisyydellä on itsessään suuri rikkaus". (1. Tim. 6:6). Se on yksi tärkeistä askelmista kristityn tikapuilla uskon, hyveellisyyden, tiedon, maltillisuuden (itsehillinnän), kärsivällisyyden, veljellisen ystävällisyyden ja ennen kaikkea rakkauden ohella. 2. Piet. 1:4-8

Tällaista rakkautta on kehitettävä Pyhän Hengen avulla, eikä se voi olla tekopyhää. Sen on oltava aitoa, sydämellistä sekä ilmaistava palvelemalla ja suusanallisesti. Psalmisti puhuu meidän puolestamme, kun hän sanoo: "Olkoot minun suuni sanat ja sydämeni mietiskely sinulle mieluisia, Herra, kallioni ja lunastajani". (Ps. 19:14). Tämä rakkaus kohdistuu Jumalaan, hänen Poikaansa Kristukseen Jeesukseen, kanssaveljiimme Kristuksessa, ja siihen liittyy myötätuntoinen rakkaus maailmaa ja jopa vihollisiamme kohtaan.

Paavali selittää lisää tästä rakkaudesta kirjoittaessaan: "Silloin Kristus asettuu sydämeenne, kun luotatte häneen. Juurenne kasvavat Jumalan rakkauteen ja pitävät teidät vahvana. Ja olkoon teillä voimaa ymmärtää, kuten kaikkien Jumalan ihmisten pitäisi, kuinka laaja, pitkä, korkea ja syvä hänen rakkautensa on. Koetahan sinä Kristuksen rakkautta, vaikka se on liian suuri ymmärtääksesi sitä täysin. Silloin teistä tulee täydellisiä kaikella sillä elämän ja

voiman täyteydellä, joka tulee Jumalasta." Ef. 3:17-19

Iloisten uutisten tunnetuksi tekeminen

Toinen näkökohta koulutuksessamme tätä tulevaa hallintoa varten on hyvän uutisen, "valtakuntaa koskevan hyvän uutisen", edistäminen. (Matt. 24:14). Paavali, joka lainaa osittain Jesajan 52:7:ää, kirjoitti: "Sillä "jokainen, joka huutaa Herran nimeä, pelastuu. Mutta miten he voivat vedota häneen pelastukseksi, elleivät he usko häneen? Ja miten he voivat uskoa häneen, jos he eivät ole koskaan kuulleet hänestä? Ja miten he voivat kuulla hänestä, ellei joku kerro heille? Ja miten joku voi mennä kertomaan heille ilman, että häntä lähetetään? Siksi kirjoitukset sanovat: "Kuinka kauniit ovatkaan hyvää sanomaa tuovien sanansaattajien jalat!"" Room. 10:13-15

Jeesuksen voima

Kun valtakunnan hallinnosta tulee todellisuutta, Jumala käyttää näitä näin koulutettuja. Hän on laatinut koko ihmiskuntaa koskevan tervehdyttämissuunnitelman ja takaa sen onnistumisen ihmeitä tekevällä voimalla. Jeesus on tuon suunnitelman hallitsija, jota ihmiset eivät ole valinneet, vaan jonka Jumala on valinnut. Hänen vihollisensa tappoivat hänet, kun hän oli maan päällä lähes kaksikymmentä vuosisataa sitten, mutta

jumalallinen voima herätti hänet kuolleista. (Filippiläisille 2:7-11). Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus ilmoitti opetuslapsilleen: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä". Matt. 28:18

Käyttämällä hänelle annettua "kaikkea valtaa" Jeesuksella ei tule olemaan vaikeuksia saada maan kansoja jumalalliseen hallintaan. Hänen kanssaan tässä hallinnossa ovat hänen uskolliset seuraajansa, jotka helluntaista lähtien ovat kärsineet ja kuolleet hänen kanssaan. Myös heidät herätetään kuolleista siinä, mitä kirjoitukset kuvaavat "ensimmäiseksi ylösnousemukseksi", jotta he voivat osallistua Jeesuksen kanssa hänen jumalalliseen hallintoonsa. Ilm. 20:6

Nämä ovat näkymättömiä hengellisiä hallitsijoita uudessa yhteiskuntajärjestyksessä - kuten apostoli Pietari puhuu siitä, "uusista taivaista ja uudesta maasta, joissa vanhurskaus asuu". (2. Piet. 3:13). Heillä tulee olemaan inhimillisiä edustajia, jotka ovat menneiden aikakausien ylösnousseita muinaisia arvokkaita, joista vanhurskas Aabel oli ensimmäinen ja Johannes Kastaja viimeinen. Myös nämä herätetään "koko maan ruhtinainaitten" ominaisuudessa kuolleista juuri ennen kuin uusi valtakunta on valmis toimimaan, jotta ihmiset todella vapautuisivat synnin ja kuoleman orjuudesta. (Ps. 45:16; Jes. 32:1; Hepr. 11:1-40). Tärkein näkökohta on kuitenkin se, että jumalallinen, ihmeitä tekevä

voima takaa Jumalan suunnitelman onnistumisen ihmisten ja kansojen nykyisten ongelmien ratkaisemiseksi.

Jumalallisen viisauden ohjaama

Nämä muinaiset arvokkaat Jumalan valtakunnassa eli hallituksessa toimivat suoraan Kristuksen auktoriteetin alaisuudessa. He kaikki ovat täydestä sydäimestään sopusoinnussa niiden vanhurskaiden periaatteiden kanssa, joiden mukaan hän tuomitsee ja hallitsee ihmisiä. Kuinka ihania nuo periaatteet ovatkaan!

Jeesuksen ei tarvitse lepytellä niiden erilaisia ristiriitaisia elementtejä ja eriäviä etuja, jotka työskentelevät hänen kanssaan tuossa jumalallisessa hallituksessa. "Puoluepolitiikkaa" tai "lobbausta" ei tule olemaan. Kuten Jesaja profetoi: "Hän ei tuomitse silmiensä näkemisen mukaan eikä nuhtelee korviensa kuulemisen mukaan." (Jesaja 11:3). Maan uutena kuninkaana Jeesus pystyy lukemaan ihmisten sydämet ja tuntee ja ymmärtää heidän sisimmät ajatuksensa. "Valittujen" kautta hän tulee käsittelemään ihmisiä sen mukaan, mitä heidän sydämessään todella on, eikä sen perusteella, mitä he väittävät olevansa. Kuvitelkaa, millaisia muutoksia tämä tekee valtionhallinnossa!

"Hän tuomitsee köyhät vanhurskaudella ja nuhtelee oikeudenmukaisesti maan nöyriä." (jaa 4). Tämän vanhurskaan kuninkaan hallitsemana koko ihmiskunnan oikeutetut toiveet tulevat tyydytyiksi.

Jokainen edunsaaja

Silloin köyhillä ja nöyriillä on joku, joka puhuu heidän puolestaan. Daavid kirjoitti tästä tulevasta kuninkaasta: "Hän auttaa sorrettuja, joilla ei ole ketään, joka puolustaisi heitä. Hän säälii heikkoja ja hädänalaisia, ja hän pelastaa heidät. Hän lunastaa heidät sorrosta ja väkivallasta, sillä heidän henkensä on hänelle kallisarvoinen." Ps. 72:12-14

Tämän psalmin jakeessa 11 luemme: "Kaikki kuninkaat kumartavat hänen edessään, ja kaikki kansat palvelevat häntä." Niin suuret ja mahtavat kuin nöyrät ja nöyrätkin tunnustavat tämän uuden kuninkaan hyveet ja pätevyyden. Hän ei hemmottele rikkaita eikä riistä köyhiä. Hän ei myöskään korota köyhiä ja tuhoa rikkaita. Kaikkia kohdellaan oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti.

Yksi Kristuksen hallitsijuuden vaikutusta kuvaavista symboleista kuvaa laaksojen kohoamista ja kukkuloiden madaltumista. (Jesaja 40:4; Luukas 3:5). Tämä osoittaa kaikkien maan antimien oikeudenmukaista jakamista ja sen tunnustamista, että Jumala on "luonut kaikki kansat koko maan päällä" (Apt. 17:26). Jumalan näkökulmasta

katsottuna ei ole herttuota tai herroja, eikä tule olemaan talonpoikia tai köyhiä.

Tämän lisäksi ja vielä ihmeellisempää on se, että Herran hallitus antaa ihmisille terveyttä ja elämää - ikuista elämää. "Israelin kansa ei enää sano: Me olemme sairaita ja avuttomia." (Jesaja 33:24). Siksi Jumala salli Jeesuksen vihollisten tappaa hänet ja siksi Jeesus antautui vapaaehtoisesti kuolemaan. Se oli osa jumalallista järjestelyä, että hänen hallitsijuutensa ei olisi kuolevan kansan, vaan sellaisen, joka palautetaan elämään. (Apostolien teot 3:20 ja 21; 1. Kor. 15:22). Siksi oli välttämätöntä, että hän ensin kuolisi lunastaakseen ihmiskunnan kuolemasta. Paavali kirjoitti, että Jeesus antoi itsensä "lunnaiksi kaikkien puolesta", ja lisäsi sitten: "Tämän sanoman Jumala antoi maailmalle juuri oikeaan aikaan". 1. Tim. 2:5-6

Jeesus antoi itsensä lunnaiksi ensimmäisessä adventissaan, ja vasta hänen toisen läsnäolonsa aikana tätä koskeva loistelas totuus todistetaan tai tehdään kaikille tunnetuksi. Kaikkien niiden, jotka, kun he saavat tietää tästä määräyksestä, hyväksyvät Jumalan armon Kristuksen kautta ja noudattavat sen "hallituksen" lakeja, joka silloin on "hänen olkapäänsä" päällä, ei tarvitse kuolla. (Jesaja 9:6 ja 7). Heidät palautetaan olemuksensa täydellisyyteen ja he elävät onnellisina ikuisesti. Kuinka innolla

odotammekaan tätä tulevaa vanhurskauden,
siunausten ja elämän hallintoa!